

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVIŠEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 200.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, DECEMBER 10th, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI

Slovenske vesti iz širne Amerike

V St. Marys bolnici v Duluth, Minn., je umrl rojak Andrew Lah, doma v Ely, Minn. Ranki je bil rojen v Bostičah pri Velikih Laščah. Zapušča soprogo Jennie, dva sina in tri hčere in v starem kraju več sorodnikov. Bil je član SNPJ in star 62 let.

V Chicagi je umrla Marija Anžiček, stara 82 let. Zapušča soprogo, ki je tudi sam težko bolan, enega sina v Chicagi in enega v Waukeganu.

V Enumclaw, Wash., je umrla Ana Vidovš. Bolehala je dve leti za boleznijo — rak. Soprog in otroci so že prej pomrli. Doma je bil iz Skimljeva pri Suhorju. V Ameriko je dospela pred 40 leti. En njen sin živi še v Californiji, ena hči pa v Willard, Wis.

V Renton, Wash., je umrla Ana Kos, soproga J. K. Kos. Tudi ta rojakinja je umrla za rakom. Zapušča dva sina in tri hčere. Doma je bila iz Nove Štife pri Gornjem gradu na Štajerskem.

Na Willard, Wis., sta pred kratkim praznovala Mr. in Mrs. Frank Lesar 35-letnico svoje poroke. In v Sharon, Pa., sta pa praznovala Mr. in Mrs. Franko srebrno poroko.

Rojaka Kolar in Kramaršič sta v Cicero, Ill., v bližini Chicage, otvorila slovensko trgovino s cveticami.

Dne 15. decembra ima odlični operni pevec Svetozar Banovec svoj drugi koncert v naselbinah Milwaukee, Wis.

V Sheboygan, Wis., se je v tovarni ponesrečil Josip Urh. Zlomilo mu je nogo nad členkom.

V Milwaukee, Wis., je te dni umrla rojakinja Ana Boh-te, stara 58 let, in sicer na poškodbah, ki jih je dobila v avtomobilski nesreči. Pokojnica je bila vdova, ki je prišla pred petimi leti s sinom in dvema hčerama iz Virginije, Minn., v Milwaukee.

V Sublet, Wyo., je umrla Mrs. Mary Machek, članica SNPJ. Stara je bila 43 let, doma iz Malinskega Vrha, občina Javorje. V Gebo, Wyo. pa je preminul Stefan Kosmač in sicer na posledicah operacije.

V Minneapolis, Minn., je umrla Slovenka Ana Klemenčič za pljučnico. Njen mož je bil nekaj let prej ubit pri delu. Vdova zapušča tri hčere in tri sine, ki so vsi odrasli.

Drzni roparji na javni cesti odnesli \$20,000

Chicago, Ill., 9. decembra. — V bližini tega mesta, med Winfield in Geneva, so trije maskirani roparji včeraj dve uri ustavljali mimo vozeče avtomobile in kradli potnikom vse, kar so imeli pri sebi. Med žrtvami je bil tudi neki Nicholas Gille, ki je imel pri sebi \$20,000, kateri denar je nesel na sodnijo, da bi postavil varščino za svojega sina, ki je bil aretiran radi napada. Roparji so okrali kakih dvajset potnikov.

Prenos ostankov umrlega duhovna

Malden, Mass., 8. decembra. — Uprava pokopališča sv. Križa v tem mestu je odredila, da se prenesejo kosti trupla Rev. Powers-a s pokopališča v posebno kapelo. Uprava se boji, da bodo ljudje znova pričeli prihajati na pokopališče in je radi tega dala prenesti ostanke pokojnega duhovnika na drugo mesto, ki ni tako dostopno ljudem. Pokopališče je bilo pred osmimi dnevi zaprto za obiskovalce na povelje kardinala O'Connella, ki je izjavil, da bo dal natančno preiskati vse zgodbe o čudežih, ki so se baje pripetili na tem pokopališču. Kostmi pokojnega Rev. Powers-a so bile danes tajno izkopane in prenešene v kapelo. Dasi nadškofijska oblast tega ni sporočila javnosti, pa se je vendar zvedelo o tem, potem opazovalcev, ki so stali okoli pokopališča. Kardinal O'Connell ni podal nobene tozadevne izjave, ker želi, da ostane stvar privatna, dokler zdravniške in duhovne oblasti ne doženejo, kaj je resnica glede dogodkov na pokopališču sv. Križa.

Božična prireditve za revne slovenske otroke

Kot je bilo že omenjeno, je Community Club sklenil, da priredi takozvano "card party" in tombolo, v sredo 11. decembra ob 7:30 zvečer v prostorih nove šole fare sv. Vida. Čisti prebitke te prireditve se bo porabil za božično darilo revnim otrokom šole sv. Vida. Vsaka miza bo imela lep dobitek za igralske kart. Igra se lahko, kar kdo hoče. Tudi za tombolo so pripravili lepi dobinki. Ob enem se bo serviralo okrepčilo, in to vse za malo vstopnino 50c. Gotovo ne boste zamudili tega lepega večera. Sami se boste par ur lepo zabavali, poleg tega pa boste pomagali razveseliti otroke, katerim ni tako dobro kot je mogoče vašim. Vljudo ste torej vabljeni k obilni udeležbi. — Antonette Zupan.

Vrnjen denar, ker je bil predarežljiv

Joliet, Ill., 8. decembra. — George Meyer je čital povest, ki jo je spisal Charles Dickens, z naslovom "Christmas Carol," v kateri se opisuje gorje siromakov v božičnem času. Šel je na banko, dvignil \$10,000 in razdelil denar med ubožne zavode v mestu. Toda drugi dan je prišel moralni maček. Mož s je skesal in hitel na policijo, češ, da je pod vplivom lepe povesti razdelil \$10,000 svojega denarja siromakom. Prosil je policijo, da mu zopet pomaga priti do denarja. Policija je bila na mestu in je v resnici dobila nazaj \$9950.00, torej vse, razen \$50.00, katere je Salvation army razdelila siromakom, da so si kupili kosilo.

© Plačajte račune za plin še danes, do 1. ure popoldne v našem uradu. Ako plačate pozneje, zgubite procen-te.

Kongres pripravljen, da zniža zvezne davke

Mlada dekleta v mestnih šolah kadijo v šolskih prostorih, a njih matere pa doma.

Šolske oblasti v Clevelandu so dognale, da mlada šolska dekleta celo v šolskih prostorih kadijo, in sicer v takozvanih "čajnih prostorih," kjer se učenkam servira čaj in mal prigrizek tekmo odmorov. Te dni se je pripetil slučaj, ko je učiteljica dobila 16-letno dekle, ki je kadilo v šoli. Ko jo je opozorila, da to ni dostojno, je dekle enostavno vprašalo učiteljico, zakaj tudi ona ne kadi? Prihodnji dan je obiskala učiteljica mater dotične učenke. "Nellie je kadila v šoli," je rekla učiteljica, "prišla sem, da vas opozorim na to dejstvo." — "Yes," je odvrnila mati. In učiteljica ponovno izjavi: "Mrs. M. M., prišla sem, da vam povem, da vaša hčerka kadi v šoli!" In mati je na to enostavno odgovorila: — "Sure, saj vem, ker večkrat skupaj kadimo doma, pa misli Nellie, da mora tudi v šoli kaditi." Izmed 135 deklet, ki so jih zasliliški pretekli teden v raznih višjih šolah v Clevelandu, jih je izjavilo 85, da kadijo. 48 deklet izmed 135 nosi s seboj cigarete v svojih listnicah, dočim si ostala dekleta izposojujejo cigarete. Zadnji teden so dekleta v Collinwood High šoli priredila "party." Takoj ob pričetku zabave je nekaj deklet potegnili cigarete iz svojih ročnih torbic. Učiteljica je bila navzoča. Prosile so jo, če smejo kaditi. "Seve-

da," je rekla učiteljica, "toda ne trobite tega izven šole." Dekleta kadijo, ker se rade pokažejo, da so "smart" ter enako vredne fantom. Preiskava je nadalje dognala, da je navada kajenja veliko večja pri onih dekletih, ki prihajajo iz bogatih rodbin. Dekleta iz ubožnih ali srednjih družin ne kadijo.

Novi uradniki.

Društvo Kristusa Kralja št. 226, KSKJ, je za leto 1930 izvolilo sledeče uradnike: predsednik Anton Pluth, podpredsednik Ant. Gregorač, tajnik Jos. Grdina, zapisnikar Frank Kosten, blagajnik Frank Horčevar. Nadzorniki: Katarina Osredkar, Frances Drobnič in Fr. Tekauc. Vratar Martin Mencin, zastavonoše Frank Bizjak in Vladimir Močnik. Zastopnika združenih društev pri fari sv. Vida Ignac Slapnik in Rose Grebenc.

Pri 20. letih v smrt.

Mrs. Dorothy Falkenstein, 13418 Second Ave., je stara šele dvajset let in komaj 10 mesecev poročena, pa je že hotela v smrt. Použila je steklenico strupa. Njen soprog jo je dobil v družbi dveh moških ter jo pošteno oštel, kar si je toliko vzela k srcu, da je sklenila iti v smrt. Zdravniki sedaj skušajo v bolnici, da jo ohranijo pri njenem mladem življenju.

* Cene delnicam na borzi v New Yorku so se začele zopet dvigati.

Stari uradniki.

Društvo Slovenec sporoča, da so bili pri seji izvoljeni vsi stari uradniki društva in sicer: predsednik Fr. Zorich, tajnik Anton C. Skully, blagajnik M. Kostanjšek. Društveni zdravniki so: dr. Seliškar, dr. Oman in dr. Perme.

Nove uradnice.

Društvo Napredne Slovenke št. 137, SNPJ je izvolilo sledeče uradnice za leto 1930: predsednica Ana Eršte, podpredsednica Josie Mežnaršič, tajnica Mary Bajt, blagajnica Josie Jereb, zapisnikarica Josie Masnik, redarica Frances Štolfa. Nadzorni odbor: Mary Kushlan, Jennie Wick, Ana Ažman. Bolniški odbor: Ivana Drobnič, Alojzija Trenta. Odbor za federacijo: Julija Močnik, Maggie Tancik, zdravnik dr. Kern.

Nov tečaj šole.

Prvi četrtlet v mesecu januarju se začne nov tečaj v dr. žavljski šoli. Sedanjí tečaj se zaključí 20. decembra, in potem do 2. januarja ne bo nobenega pouka.

Dram. društvo Lilijs.

Slovensko dramatično društvo "Lilija" naznanja, da ima danes zvečer važno mesečno sejo. Prošeni so vsi člani, da so navzoči, in ravno tako tudi direktorji Slov. Doma. Na svidenje!

Vreme.

Primož Kogoj bo direktor prihodnjega slovenskega radio programa.

Kongres je voljan živahna seja v takoj znižati davke mestni zbornici

Washington, D. C. 9. decembra. — Demokrati kot republikanci so pripravljani sedaj glasovati v kongresu, da se znižajo zvezni davki za 160 milijonov dolarjev na leto. To je program predsednika Hooverja, s katerim se strinja tudi kongres. Odpis davkov bo samo na takozvanem dohodninskem davku. Tako željni so kongresniki narediti postavbo, glasom katere se znižajo davki, da so sklenili, da odložijo debato o vseh tekočih predlogih v kongresu, zlasti glede zvišane carine, in da bodo najprvo glasovali, če se davki znižajo. Načelnik republikancev v senatu, senator Smoot, je sicer izjavil, da ne dovoli, da bi se debata glede carin prestavila in odlašala, toda njegovi lastni kolegi so ga porazili in glasovali, da se vrši najprvo debata glede znižanja davkov. Senator Smoot je nato izjavil, da bo kljub temu, kot načelnik republikancev, ki imajo večino v senatu, zahteval, da se nadaljuje debata glede carine, a se bo moral končno podati republikansko - demokratski večini, ki je željna, da narodu naznani, da se bodo davki znižali.

Nagla smrt.

V ponedeljek zjutraj je nagloma umrl Alojz Intihar, stanujoč na 900 E. 237th St. Tu zapušča soprogo in pet otrok, dva brata, Matevža in Ivana, v stari domovini pa mater, enega brata in tri sestre. Star je bil 45 let. Rojen je bil v Pudobu pri Ložu. V Ameriki je bival 20 let. Pogreb se vrši v četrtlet zjutraj ob 9. uri. Bil je član K. S. K. J. in S. D. Z. A. Svetek bo vodil pogreb. Naj bo hladna ameriška zemlja ranjkemu, preostalom sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Mr. Louis Belle.

Poznani odlični slovenski pevec Mr. Louis Belle je izjavil željo, da bi rad on eno nedeljo vodil slovenski radio program, kar se je seveda z veseljem vzelo na znanje. Podrobneje o tem se poroča o priliki.

Slovenske pesmi.

Poznana slovenska tvrdka za prodajo grafofonskih plošč radio aparatov, harmonik in drugih muzikalnih aparatov, Anton Mervar, 6919 St. Clair Ave., je pravkar založila lično knjižico, v kateri dobite vse pesmice, ki sta jih peli Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich za Columbia plošče. Knjižica obsega 16 strani, in ima tudi vsebino pesmic onih plošč, ki pridejo šele pozneje v prodajo. Knjižica je lepo darilo in jo lahko zastonj dobite, ako se zglasite pri Anton Mervarju.

Slabo za verice.

Kot naznanja poljedelski oddelek naše vlade, bo letos jako trda zima za verice. Letina orehov je bila letos slaba in verice si niso mogle preskrbeti dovolj živeža za zimo.

Živahno, glasno in zanimivo je bilo tekom seje mestne zbornice v ponedeljek zvečer. Councilman Finkle, vodja republikancev v mestni zbornici, oproda republikanskega bosa Maurice Maschkeja je doživel velik poraz od strani direktorja javne varnosti. Finkle je predlagal, da imenuje mestna zbornica poseben odbor, ki naj začne preiskovati detektivski oddelek policije. Pa je vstal Barry in zakričal, da se Finkle igra s politiko. Finkle je čudno pogledal, nakar je Barry začel kričati nad councilmanom, da je slednji končno umaknil predlog, zlasti ko je naš councilman Mihelich vstal in povedal, da je enaka preiskava brez vsakega pomena. Policijski oddelek v Clevelandu je čist, in če je kdo zmožen voditi ta oddelek, je gotovo Barry, se je izjavil Mihelich. In vodja republikancev v mestni zbornici, Finkle, je moral umolkneti.

Sedaj lahko telefonirate iz hiše na morje

New York, N. Y. 8. decembra. — Včeraj je bila prvič upeljana uradna služba telefona, ki vam omogoča, da lahko pokličete iz svoje hiše, katerikoli parnik na morju. Posebni instrumenti v hiši in na parnikih vam omogočijo zvezo tekom nekaj minut. Toda telefonski klici te vrste so še precej dragi. Za tri minute vam iz New Yorka 200 milj daleč na morje računajo 21 dolarjev, potem pa za vsako nadaljnjo minuto \$7.00. Deset klicev je bilo včeraj oddanih v New Yorku tekom pol ure.

Zanimiva statistika iz države Michigan

Lansing, Mich., 6. dec. Državna postavodaja te države je prejela postavbo, glasom katere se mora plačati od vsake kante materiala, v kateri se nahaja ekstrakt za izdelovanje pive, gotova svota davka. Postava je sedaj nekaj mesecev v veljavi, in namestnik državnega tajnika je tozadevno sedaj priobčil interesantno statistiko. Davek pri naša državi \$100,000 dobička vsak mesec. Od vsakega dolarja, ki se ga plača v davku za blago se da narediti iz blaga 400 pintov pive. Ker ima država v Michigan približno 4,000,000 prebivalcev, se računata, da vsaka oseba v državi popije mesečno deset pintov doma narejenega piva.

Smrt Slovenke.

Umrla je Jennie Sinur, rojena Hladnik, doma iz Rovt nad Idrijo. Tu zapušča dva sina in eno hčer, poročeno Becker, v starem kraju pa brata duhovnika, ki je župnik v St. Vidu pri Zatični. Ranjka je bila članica dr. Srca Marije (staro). Pogreb se vrši v četrtlet zjutraj iz hiše žalosti na 1576 E. 41st St. pod vodstvom pogrebnega zavoda Fr. Zakrajšek. Naj bo ranjki rahla ameriška zemlja!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50 | Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 | Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 200, Tue. Dec. 10th, 1929.

Vedno proti naseljencem.

Mnogo tisoč Kanadčanov pohaja vsak dan na delo preko meje v Zedinjene države. Mnogi ameriški delavci se pritožujejo, da jim ti Kanadčani škodujejo pri delu.

To je imelo za povod, da se delavski oddelek ameriške vlade sedaj peča z načrtom, katerega bo predložil kongresu, da se naloži \$18.00 davka na vsakogar, ki prihaja preko kanadske meje v Zedinjene države na delo. In sicer bi moral plačati za vsak prehod meje \$18.00, ali z drugimi besedami bi znašal vsak dan \$18.00.

Ta davek bi se tikal seveda samo onih, ki hodijo sem na delo, ne pa onih, ki hodijo sem na obisk, ali ki so mogoče ameriški državljani, pa bivajo začasno v Kanadi in hodijo sem na delo.

Na enak način se ta načrt tiče tudi delavcev, ki prihajajo preko mehanizirane meje na delo v Zedinjene države.

Vlada hoče s tem preprečiti tujemskimi delavcem prihajanje v Ameriko, ali bi pa prisilila delavce, da stanujejo v Zedinjenih državah, ali pa bi jih popolnoma izključila od dela v Zedinjenih državah.

Vlada je prišla na ta načrt, ker se je iz Detroita poročalo se je približno 6000 oseb izselilo iz Detroita in preselilo v Kanado, kajti tam so življenske potrebnosti bolj poceni in davki veliko manjši.

Pripoveduje se, da teh 6000 tujcev zasluži približno \$10,000,000 na leto. In nadalje se poroča, da se nahaja v Detroitu najmanj 250,000 tujemcev, in bojijo se, da se tudi ti izselijo v Kanado.

Kanadčani ne gledajo z lepim očesom na te načrte vlade Zedinjenih držav. Njih mnenje se izraža v raznih člankih, ki jih prinašajo upljivni kanadski časopisi. Med njimi piše "Toronto Globe" sledeče:

"Kljub miru in dobremu razpoloženju, kljub mednarodnemu mostu in dobri volji, pa se nam zdi, da delavski oddelek vlade Zed. držav si neupravičeno prizadeva, da najde pota in načine, da prisili Kanadčane, da se drže svoje lastne meje.

"Ni še dolgo tega, ko so dali delavcem iz Kanade, ki so prihajali v Zedinjene države na delo, naslov "naseljenci". Sedaj pa nameravajo iz teh naseljencev narediti "tujce" in jih prisiliti, da plačajo vselej, kadar pridejo preko meje na delo svoto \$18.00.

"Zdi se nam, da Zedinjene države ne želijo teh delavcev niti kot državljane niti kot delavce, niti kot naseljence. Gotovo je, da davek, ki znaša \$18.00 na dan, ne more biti lpačan od nobenega delavca, in prehod preko meje bo popolnoma ustavljen.

"Računa se, da bo ta drastična odredba vzela do 15,000 delavcem njih dnevni zaslužek. Ti delavci živijo okoli Windsorja in Detroita, nekateri pa tudi v okolici Niagara Falls in drugod.

"Ako želimo biti pošteni, bi morali mi v Kanadi narediti kaj enakega, ker tudi sem prihajajo ameriški državljani na delo. Toda to bi bila neizmerna škoda in nepotrebno mučenje prebivalstva, ki stanuje ob mejah.

"Problem, ki je nastal radi nastopa vlade Zedinjenih držav ni več lokalni ali naroden, pač pa mednarodni. Brez dvoma je, da bi vlada Zed. držav naredila prav, ako bi se prej posvetovala s kanadsko vlado, tako da ne bi bilo, na nobeni strani zamere, in bi se stvar lahko rešila v obojestransko zadovoljnost.

D O P I S I

New York, N. Y. — Predno se podam na ogromni parnik Ile de France, da se podam v staro domovino, še enkrat najlepše pozdravljam moje drage, potem vse moje prijatelje iz Radviljske okolice, kakor vse druge v Clevelandu in okolici. Zahvaljujem se vsem za prijazno postrežbo za časa mojega bivanja v Clevelandu. Če bo sreča mila, bomo še rožice sadili, ko se povrnem nazaj iz stare domovine.

Pozdrav, p o z n a n i "gortnar".

Joseph Šušteršič.

Cleveland, O. — Fantje od fare, slovenska kri nikoli ne fali — sem bral v dopisu John Princa. S tem dopisom se jaz ne strinjam popolnoma. Vse se je godilo nekako tako, kot je pisal Princ, samo on je že pozabil, da sem bil takrat tudi jaz zraven, ko so nas pred Dammovo gostilno Nemci napadli. Tako se spomi-

nesmijo in godbo, posebno če se to sliši prvič v zgodovini ameriških Slovencev po radio.

Tolažil sem se s tem, da imamo še 15 nedelj slovenskega radio programa, pa da bom imel še priliko, slišati ga. Skrbelo me je edino to, da bi se slovenski radio program iz tega ali onega vzroka ne opustil.

No, zadnjo nedeljo sem pa slišal drugi slovenski radio program in reči moram, da se mi je zelo dopadel. Bil je prvovrsten. Ko sem prvič zaslišal po radio slovensko besedo, petje in godbo, sem si mislil, da je to res prava, zdrava, domača zabava za nas stare. Mladina ima tako svojo vsak večer. Kar se pa tiče nekoliko angleškega programa v slovenski uri, je to potrebno, da tako naša mladina ve, čegav program je, da je tako privezana poslušati tudi slovenski program.

Kakor omenjeno, nisem slišal prvega slovenskega radio programa, toda ko sem prišel domov, še vrat nisem zaprl, pa so mi že hiteli otroci pripovedovati, da so slišali slovenski radio program, in da je bil "very nice." To je dokaz, da je potrebno, da se spregovori naši mladini par besed v angleškem jeziku. S tem vidijo in slišijo mlo slovensko pesem, ki so jo prinesli njih mamice in očerje iz stare domovine.

Drugi slovenski radio program je bil popolnoma na mestu. Lepa hvala vsem pevkam, godbenikom in reditelju, ker so se tako potrudili, da so nam dali tako izvrstni program. Pripomnim naj, da naj se harmonike obdrže za vse nadaljnje programe, ker to je za nas stare še najboljši.

Lepa hvala tudi Ameriški Domovini, ker je započela to akcijo za slovenski radio program. Posebno pa še hvala našim trgovcem, ki žrtvujejo čas in denar, da imamo zabavo a radio. Podpirajmo jih! Kdor še nima radia doma, naj si ga preskrbi, če mu je to le mogoče. Ne bo mu žal, ker bo imel vsak dan zabavo doma. Kdor misli kupiti radio, naj ga kupi pri enem izmed trgovcev, ki so v radio klubu in ki žrtvujejo, da imamo mi zabavo.

Pozdravljam vse radio poslušalce in jim želim vesele božične praznike, t e b i p a, Ameriška Domovina, želim mnogo novih naročnikov.

Frank Ule.

VESTI IZ DOMOVINE

Zverinska žena. Na vaški cesti v srbski vasi Lapovo ob reki Miravi se je izvršil te dni grozen zločin. Te dni so se pod mrak vračali domov s polja: kmet Ljubomir Stojanovič, njegova žena Stanojka in sin Stanislav, ki je vodil voz. Ko se je znočilo, sta Stanojka in njen mož zaostala.

"Nekaj ti bom povedala," je dejala žena in potegnila moža za rokav. Ljubomir ni slutil, kaj mu hoče žena povedati, in jo je poslušal. Komaj se je sinov voz nekoliko oddaljil, je Stanojka izvlekla izpod srajce sekiro in zamahnila z vso silo. Z enim samim udarcem v teme je pobila moža na tla, nato pa ga pričela mrcvariti. Ljubomir je najbrže že umrl po prvem udarcu.

Ko se je Stanojka preprčala, da je njen mož mrtev, je vrgla sekiro v Moravo, nato pa nadaljevala pot. Ko je dohitela sina, mu je dejala, da o vsej stvari ne sme nikomur nič pripovedovati, ker bi bila v tem slučaju oba aritari. Stanislav je ubogal mater in prisegel, da je ne bo izdal. Pozno zvečer, ko sta prišla domov, se je Stanojka spomnila, da bi bilo dobro,

zločin prijaviti. Odšla je v občinski urad in tam povedala, da je njen mož izginil. Ko je župan to slišal, je takoj osumil zločina Stanojko, ker je vedel, da žena ne ljubi svojega moža. Obdržal jo je v zaporu. Nato so odšli iz občinskega urada iskat pogrešanega Ljubomirja in ga našli ubitega na polju.

O stvari je bil obveščen tudi načelnik orožniške postaje iz Rače. Temu se je posrečilo od mladoletnega sina izvedeti vse. Stanislav je vse priznal. Nazadnje je morala tudi Stanojka priznati svoj zločin. Trdila je samo, da ga je ubila zato, ker je postopal z njo grdo, ker je sam delal ves dan in tudi njo silil na delo, da ni imela nikoli počitka.

Stanojka je sovražila svojega moža ves čas zakona, čeprav sta živela že 23 let skupaj in imela troje otrok. Zadnje mesece je Ljubomir, še bolj kot kdaj prej, silil svojo ženo na delo in to jo je tako togotilo, da ga je ubila.

Že prej je zločinska žena skva dvakrat poskušala, maščevati se. Prvič pred dvema letoma, ko je Ljubomir kopal vodnjak, ga je hotela v vodnjaku zasuti s kamenjem. Toda tedaj se je Ljubomir rešil na ta način, da se je zaščitil z bakreno pločevino. Drugič ga je hotela ubiti med spanjem. Radi tega si je ubogi Ljubomir dal naročiti posebno posteljo, v katero se je lahko zaklenil vsak večer, da je mogel mirno spati.

Vse pa je rad potrpel, ker je svojo ženo zelo ljubil. Tako je svojo zakonsko ljubezen plačal z lastnim življenjem.

Italijani zbirajo ostanke padlih vojakov. Te dni je došel v Osijek velik italijanski avto, ki potuje skozi večja jugoslovanska mesta, da prepelje v Rim za svetovne vojne v naši zemlji pokopane italijanske državljane. Ostanke trupel izkopljejo in položijo v male zaboje.

V št. Petru pri Novem mestu je umrl v 75. letu starosti vladni svetnik v pokoju in graščak v Starem gradu grof Rudolf Margheri.

V Motniku je umrl 80 letni Janez Piskar. Bil je dolgo let obč. odbornik in član načelstva hranilnice.

Slovenec ponesrečil v rudniku v Čupriju. Anton Janežič iz Mokronoga je delal kot rudar v srbskem rudniku v Čupriju. Dne 12. novembra je bil, kakor po navadi, zaposlen v rovu, kjer je pripravljaj oporo za podkop. Pri delu je bil nepreviden in, ker je bil razmeroma že star, ni mogel vzdržati opore. Ta se je udrla nanj in mu zmečkala prsi. Janežič je bil na mestu mrtev.

Janežič je prišel v Čuprijo pred kratkim iz rudnika v Aleksincu in je ves čas po svojem prihodu, kakor se govori, slutil, da se mu bo priperila nesreča. Zapušča tri sinove, tudi rudarje, ki delajo v nekem rudniku v Braziliji. Slovenska kri gnoli pol sveta!

Medvedko je ustrelil. Iz Kočevja se poroča z dne 13. novembra: Poročali smo že, da je dobra letina celo prav prišla tudi godni zverjadi. Medved in divji prašič sta živel v izobilju in ni čuda, da sta oba postala ob polnem koritu predrzna. Okolica Verdrenga, Reinthala, Steinbocka in sosednih manjših vasi, ki leže sredi goščav, je bila domovališče številnim merjascem, ki so živeli ob obilni koruzi, korenju in repi. Prebivalci Novega in Starega brega, Starega loga in Hinj, pa so baš v tej jeseni pogosto namereli nad kosmatinca. Pisali smo že o tistem smešnem prizoru, ko ga je videl neki va-

ščan z Novega brega, kako je kraj hoste tresla močna medvedka hruško lesniko za svoj naidebudni medvedji naraščaj.

Vsaka stvar pa, pravijo, ima svoj konec, in tak žalosten konec je napravila tudi predrzna medvedka, ki si je upala kaj pogostokrat s svojimi mladiči čisto v bližino ljudi, in pri tem pozabila, da imajo ti ljudje za take sorte zverjadi pripravljeno puško, ki je v stanu podreti še tako korpulentno gospo medvedko.

Preteklo sredo je šel posestnik in znan lovec Iv. Kruc iz Lazin pri Hinjah iz Hinj proti domu. Tik pod osnovno šolo, v gozdiču proti Lazinam, je hipoma ugledal v daljavi zver, ki je v spremstvu štirih mladičev lomastila naravnost proti njemu. Kruc se je skril za bližnjo smreko in od tu ustrelil proti medvedki, ki se mu je skokoma približevala. Medvedka je razjarjena vsled strela divje zarjula. V istem hipu je ustrelil Kruc ponovno in jo zadel naravnost v srce. Medvedka se je z groznim rjutjem zvrnila. Štirje mladiči so se iz strahu razbežali po hosti.

Medvedka je krasen eksemplar. Tehtala je 104 kg. Vse truplo ji je pokrival gost kožuh.

Ali kača s pogledom omami svojo žrtev?

Po mnenju ljudstva ima kača na sebi nekaj zagonetnega. Človek se kaže bolj boji kakor drugih živali in pripisuje kačjemu pogledu posebno moč. Pa ne le preprosti ljudje, tudi učenjaki so pripisovali kačjemu pogledu skrivno moč, zlasti na ptiče. Tako se je polagoma splošilo naziranje, da imajo kače zmožnost, s pogledom privabiti žrtev.

Zanimivi so poskusi nekega ameriškega raziskovalca, ki so dovedli do čisto drugačnih izsledkov. Neki lekarnar si je nabavil večjo množino kač, da bi preskusil celo vrsto protistrupov. To priliko je uporabil naravoslovec Hutten, da ugotovi, koliko je resnice na ljudski veri o skrivnostnem pogledu kače.

Kače so spravili v prostor sobo in jih tu izpustili. Skozi okno so lahko opazovali vse kretnje živali. Dva svežnja slame sta jim bila udobno ležišče. Ob mrzem vremenu je večina živali otrpnila, ob toplih dneh pa so se gibale. Ker so hoteli preskušati kače glede na moč njihovega pogleda na žrtev, so si preskrbeli ptičev in podgan. Vsi opazovalci so se kmalu prepričali, da o čarobni moči kačjega pogleda ni govora. Ptiči in podgane, ki so jih spustili v sobo, kjer so bile kače, so se brezskrbno kretali. Navzočnost njihovih najhujših sovražnikov jih ni prav nič vznemirjala.

Komaj pol metra poleg v klopič zvite kače je veselo skakljaj kos, skočil k posodi za vodo, pil in prišil vodo prav do kače, ki ga je opazovala s srepim pogledom. Ko je ptič še parkrat skočil k vodi, se je kača razvila. Kos jo je videl in skočil malo v stran.

Tudi podgane niso v prisotnosti kač k a z a l e nikakega strahu. Prav nič se niso bale skakati po svežnjih slame, najljubšem pribežališču kač. Če so si izbrale kače kako žrtev, ni bilo prav nič videti, da bi pri tem uporabljale kako posebno moč. Kača dvignila glavo, se tiho priplazi v bližino ptiča, ki brezskrbno pobira drobtine po tleh, in se ustavi. Nato hitro skrči rep, se požene naprej, piči žrtev in se za tem mirno umakne, kakor da je že vse opravljeno. Prestrašeni ptič zleti in

zaman išče izhoda. V komaj 30 sekundah začne strup delovati. Ptič se prime s krepilji za mrežo, glava mu omahne in žrtev kačjega pika se zakotali po tleh. Ni še mrtev, le omamljen je; še frfota po tleh.

Med tem leži kača v bližini, kakor da je vse to nič ne briga; slednjič se vidi, da se je začela zanimati za žrtev. Parkrat se malo približa, kakor bi hotela napraviti zadnji, odločilni skok, a se vsakokrat zopet umakne. Ni ji treba več boja, ptič je nehal živeti. Zdaj zvleče kača svojo žrtev v kak kot, da jo tam požre.

Več kakor stokrat so opazovali tak prizor. O kakem poskusu omamljenja s pogledom ni bilo nobenega sledu. Strup, ki umori močnega ptiča v eni uri, učinkuje pri ptičih v nekaj sekundah. Če so ptiči pičeni, ne morejo več uiti napadalcu, ki lahko mirno čaka hitrega učinka svojega strupa.

KER JE SOVRAŽIL AVTOMOBILE.

Ljudem, ki stanujejo ob velikih cestah, zagrenjuje avtomobilski promet vedno bolj vse življenje. Večina sicer mirno prenaša to novo šibo in le tiho preklinja, nekaterim pa to in tam poide vse potrpljenje in potem je gorje. Tak slučaj se je nedavno pripetil v Bretagni na Francoskem, kjer je kmet Jean Rouille v Evreuxu na cesti zgradil barikado, tako da se je en avtomobil prekopicnil. Dasi ni bilo smrtnih žrtev, so Rouille-a vendar obsodili na 8 let prisilnega dela. Mož je svoje dejanje iz vsega početka priznal, obrazložil pa ga je naslednje: "Nič več nisem mogel prenašati večnega tuljenja avtomobilov. Slo mi je na živce. Dovolj mi je bilo skakanja in beganja po cestah, ko sem se izogibal avtomobilom, namesto da bi bil korakal mirno in naravnost, kakor se pametnemu človeku spodobi. Avtomobilski vozniški niso nikdar imeli najmanjšega obzira nasproti meni." — Mož je govoril marsikomu iz srca — a prav pa seveda vseeno ni storil.

UMOR PRED OLTARJEM.

V župni cerkvi v Chiaianu pri Neaplju se je te dni vršila običajna služba božja. Blizu oltarja je sedel 30 leten možki z nagnjeno glavo. Nenadoma je stopil proti njemu neki mlad fant, potegnil izpod jopiča sekiro in mu z enim mahom odsekal glavo, ki se je strkljala prav pred oltar. Navzočih se je polastila groza. Ko so morilca zgrabili, je izjavil, da je hotel maščevati svojo sestro, ki jo je bil umorjen zapeljal.

KUPČEVKA Z OTROCI ALI MORILKA?

V Pragi so prišli na sled nenavadnemu zločinu. Dognali so, da je 39-letna Roza Nowy, žena sluga pri deželniem odboru in mati dveh polodraslih hčera, po poklicu navideznega maseža, sprejemala ovorojence in jih nato neznanokam prodajala ali odstranjala. Večkrat je imela po tri dojenčke naenkrat, ki pa niso dolgo ostali pri njej. K njej so hodile na porod nezakonske matere, ki so ji potem puščale svoje otroke v popolno last, kar si je dala Nowyjeva vselej pismeno potrditi. Tako je v teku 11 let sprejela 36 otrok, o katerih ni sedaj nobene sledi. Nowyjevo so zaprli, a se brani dojevske izpovedbe. Pri hišni preiskavi niso našli ničesar obtežilnega. Policija je javno pozvala matere, ki so Nowyjevo oddale svoje otroke, naj se zglasijo, da jih zasljiijo.

Če verjamete, al' pa ne...

"Ali zna tvoj mali bratec že govoriti?"
"Saj mu ni treba. On samo vpije, pa dobi vse, kar bi rad."

Zadnjič enkrat je lilo kot iz skafa, ko sem se peljal po cesti z avtomobilom. Po trotoarju jo je mahal neki moj znanec, ki je bil že premočen do kože. Povabim ga, naj prisede, ker je že itak ves premočen.

"Hvala!" reče rojak. "Bom šel rajši peš. Če pridem namreč vse premočen domov, mi bo žena dovolila, da spijem enega ta kratkega."

"Stric, nocoj se mi je sanjalo, da ste mi podarili dvajset dolarjev."

"Oh, to je majhna svota: kar obdrži jo."

Stric na obisku: "Edie, ti si res fant od fare; mislim, da boš enkrat čisto kakor tvoj oče."

Edie: "Tega se tudi mama vedno boji."

Puntarjev Janez na Rakeku je bil fant, da ga ni bilo takega v devetih farah. Visok in razven kot smreka in močan, da je vzdignil zadnjo premo parizara z eno roko. Imel je dekleta izbranega, s katero je mislil stopiti pred oltar, kakorhitro mu dajo starši grunt čez. Toda stara dva sta bila še pri moči in nista mislila še dati vajeti gospodarstva iz rok. To se je pa Janezu strašno fržmagalo in pri vsaki priliki je pokazal svojo nevoljo. Janez je bil sicer zbran za gospodarja, ker najstarejši sin, ampak "dokler bo moj mazinec gibal, ne bo prišla ta mlada v hišo," je večkrat rekel oče. Janez je kletl okrog hiše, toda pomagati si ni mogel.

Tako se prigodi, da reče nekega svetega večera oče Janezu:

"Janez, mi gremo v cerkev molit, ti pa vzemi blagoslovljeno vodo ta čas, pa pojdi po vseh shrambah, v hlev in skedenj, poegnaj vse in molli zraven, da ostane božji blagoslov pri hiši. To mora vedno storiti hišni gospodar in ker boš itak ti nekega dne gospodar, je dobro, da se temu privadiš."

Ko odzvojni k večerni molitvi, se podajo domači v cerkev, Janez pa vzame posodo z blagoslovljeno vodo in gre od shrambe do shrambe. Namesto pa da bi v istem času molil in prosil božjega blagoslova, je govoril sledeče, kot je pripovedoval sosed, ki ga je slišal.

Janez je hodil od shrambe do shrambe, škrofil z blagoslovljeno vodo, zraven pa na ves glas godrnjal: "Al je to kakšna pravica na svetu! Vse Janez, vse Janez, oženit pa ne, mejduš!"

Tone Prijatelj je že od nekdaj rad hodil na lov. Ko je bil njegov sin Tonček še prav majhen deček, ga nekoč vpraša: "Ata, ali se ti res bojiš zajcev?"

Oče: "Zakaj?"
Tonček: "Pa zato, ker vedno vzameš psa seboj, kadar greš na jago."

Malega Tončka je vzela mati prvič v cerkev. Ko pride Tonček domov, ga vpraša oče: "No Tonček, kako se ti je kaj dopadlo v cerkvi?"
"Mnogo nas je bilo in vsi smo molčali, samo neki mož v beli srajci se je kregal na peči, pa mu ni nihče ugovarjal."

SOTEŠČAN: KRIVICA IN POVRAČILO

Povest iz vojne dobe.

"Hitro so ga pozabili," se ji je med potjo užalilo. "Koliko je bilo stokanja in javk-nja, zdaj pa ni nobenega so-čutja, celo materina ljubezen se je ohladila."

Tomažek je sedel pred hi-šo in opazoval ugašajočo zar-jo. "Tako smo, kot današnji dan," je premišljeval minlj-i-vost.

"Očka, ali bo dež?" ga je nagovorila in obstala.

"Kadar se zvečer na zapa-du žari, je rado slabo vreme," ji je odvrnil in sklenil roki na kolenu. "Jutri bo svatba, pa naj jih le namoči; dež na po-ročni dan, pomeni bogastvo."

"Tomažek, ali že veste?" se je sklonila ter mu pošepni-la: "Jože se je oglasil. Piše, da je na poti v domovino."

"Ali naj verjamem?" se je vzradostil. "No, potem pa sploh ni umrl. Saj sem vedel, da je bila pomota. Ali si po-vedala Koširki?"

"Sem, a ne verjame. Še sli-šati me ni hotela. Pavla me je celo osramotila."

"Ali ve, da je sin na povrat-ku?"

"Ne morem ji dopovedati. Kakor sklepam, ne bo ničesar ukrenila."

"Bomo videli!" Kakor bi trenil, je skočil pokonci, dvi-gala ga je sveta jeza. Še ni-koli v življenju ni bil tako hi-tro pri Koširju, na stečaj je odprl vrata in stopil sredi so-be. Koširka je pripravljala posodo; komaj je ujela krož-nik, da ji ni padel iz rok, ta-ko se je prestrašila.

"Neža, Jože se vrača, in ti mu ne greš naproti?" je za-čel brez uvoda.

"Kam? Ali pa veš, kdaj pride?" ji je trepetala bese-da.

"Dokler si mislila, da je mrtev, si ga klicala, zdaj ti pa ni prav, ko se je sam oglasil. Neža, kje je materinska lju-bezen?"

"Naj le pride, saj ga komaj čakam. Dote ima 50 tisoč — prav toliko ko Pavla."

"Ampak Jože je edinec in Blaž mu je obljubil kmetijo."

"Sodišče je drugače odloči-lo. Vendar ga ne bomo za-pustili. Kupili mu bomo po-šestvo v dolini, jaz bom pri-spevala in Pavla."

"Seveda, užitek boš proda-la," jo je osmešil. "Ha, to bo denarja."

"Kaj pa veš!" je zasmrčala. "Meniš, da nimam drugega kot užitek?"

"Nič me ne briga, kaj imaš, samo toliko rečem: kmetija je Jožetova, ker je bila taka očetova volja. Lojza naj vza-ome njegovo doto — tistih 50 tisoč, od posestva pa naj od-stopi."

"Rekla sem ti že, da mu bomo kupili kmetijo na rav-nini. Vsi skupaj: Jože, Pavla in jaz premoremo 200 tisoč."

Tomažek je uprl roki v bok ter jo resno pogledal: "Ne-ža, je dejal, 'Kdo pa je fan-ta pripravlil od tega, da si je prste odrezal?'"

"Jaz ne, Tomažek," se mu je trpko odrezala.

"Pregovorili ste ga, zato je vaša dolžnost, da mu ohrani-te domačijo."

Koširka je porastla: "To-mažek, laži ni treba pobirati ter jih nositi v našo hišo."

"Resnico pa lahko govorim ter se nikogar ne ustrašim. Molčal sem zavoljo Blaža, se-daj me pa izziva tvoja trma. Vi vsi ste bili krivi, da je fant položil prste pod koso; grdo je, ker ga s pokvarjeno roko suvate od hiše."

"No, ga boš pa ti vzel pod streho," ga je zaničljivo zavr-nila.

"Neža, glej, da ne boš po-

nižana!" ji je zapretil. "Po-kojni Blaž je omagal pod te-žo vesti, nič več ni mogel pre-našati očitkov. Bog odpusti, kar je v zmedenosti izvedel."

"Nehaj! Tega ti ne bom nikoli pozabila." Koširka je begala po sobi, zvijala se je, tolkla z nogami in kričala: "Obrekovalec! Lažnjivec! Še po smrti mu ne privoščiš mi-ru, nas pa spravljaš v sramo-to."

"Neža, Blaž bi se obrnil v grobu, ko bi vedel, kaj poče-njate. Na sodnji dan se bo-šta pogledala. Kesala se boš še prej, a bo prepozno."

Na materino vpitje je pri-hitela Pavla, ki je pričela To-mažka zmerjati in psovati. Končno mu je pokazala vrata kot navadnemu capinu. Lojza ni rekla nobene besede, slonela je pri oknu in jokala.

Razžaljeni sosed je poskr-bel, da so še tisti večer govor-i-li krog in krog po vasi, kako je prišel Koširjev Jože ob pr-ste in da mu je oče obljubil kmetijo, preden je odšel k vo-jakom. Zdaj pa so pozabili obljubo in ga podijo od hiše. Skrivnost Koširjeve smrti je ostala še prikrita; Tomažek ni hotel, da bi o njegovem pri-jatelju po smrti slabo govor-i-li.

Zjutraj, ko se je zdanilo, je bila novica že daleč v okoli-ci. Vse je obhajalo Koširki in njeni hčeri, pomilovalo pa je Jožeta, ki je po krivdi ma-tere in sester prišel ob posest-vo. Prav zaradi tega se je jih vabilu na svatbo ni mnogo od-zvalo. Nabralo se je nekaj mladine — Tinetovih prijate-ljev, pa tudi med njimi ni bilo pravega razpoloženja. Godec je delal z godbo in z jezikom, da bi jih spravil v dobro vo-ljo.

Nevesta se je poslovila, ka-kor je naveda, pred poroko. Mati jo je pokropila z blago-slovljeno vodo ter jo pokriža-la na čelu. Pavla ji je nade-la poročni venec.

Tudi ženin je bil deležen njenega blagoslova. "Bodita srečna in ljubita se do groba," mu je naročila pred odhodom. "Pa da boš izpolnil, kar si ob-ljubil."

Svečano je ponovil, da bo izplačal materi 50 tisoč in tu-di toliko Pavli poleg izgovor-jene dote. Krepko ji je sti-snil desnico, nakar je stopil med svate, ki so se že vrstili v spreved z godcem na čelu.

Za ogrom na dvorišču je nastalo glasno javkanje in je-čanje. "Lojza, ali res odha-jaš?" se je zvijala postarna ženica. "Pa da se ti Jože ne smili in oče, čigar obljuba se ni izpolnila."

"Teta, vsaj vi mi prizanesi-te," je vzdihnila nevesta.

"Mir!" je planila Pavla k Trdinki. "Nimamo časa za take čenčel!"

"Pa bo še dovolj časa za — kesanje!"

"Teta!" je kriknila nevesta in stopila iz vrste. Ženin in njegov tovariš sta jo komaj obdržala, da ni pobegnila.

Trdinka je spoznala, da je zamujeno, zato je pričela se-daj zmerjati in psovati. "Tuj-ca imajo rajši nego domači-na. Sram vas bodi! Z ob-restmi se vam bo povrnilo."

"Fantje, zavrskajte, saj ne gremo k pogrebu," se je oglas-il godec in raztegnil harmo-niko. Tetino plakanje je za-dušilo živahno vrskanje in godba, med katero se je spre-ved pomikal z objokano ne-vesto proti farni cerkvi.

VIII.

Nekaterim ljudem se čudo-vito hitro posreči priti do bla-gostanja, ne znajo pa se ob-držati v ravnotežju — dvigne-jo se in padejo — sreča, ki se jim nasmehe, jim uide, še preden jo pričnejo uživati.

Tak je bil tudi Mevžarjev Tine, ki je zagospodaril na Koširjevem domu. Hotel je pokazati svojo delavnost in

razumevanje, vse, kar mu ni ugajalo, je preuredil in pre-drugačil. Popravlil je gospo-darska poslopja ter jih pokril z opeko; med hišo in hlevom je dal izkopati vodnjak z le-pim, vzornim napajališčem za živino. Nakupil je vozove in razne gospodarske stroje, ka-terih pa ni mogel rabiti zara-di kamenja in bregovite lege zemljišča. Tudi vole jo nado-mestil s konji — izkušeni možje so majali z glavami in delali opazke.

(Dalej prihodnjič)

ORIGINALNI SAMOMO-RILCI

Policijski zdravnik dr. Po-well Curtiss iz San Francisc-a poroča o originalnih samomo-rilnih primerih.

V madridskem živalskem vrtu si je pred nekaj meseci končal življenje dokaj prile-ten mož. Splazil se je na nepojasnen način v levjo kletko. V kletki sta bili dve živali, samec in samica, obe zelo krvoločni. Vendar ju je vsilenec lahko tolkel z gor-jačo po glavi in životu, ne da bi mu storili kaj žalega. Le-va sta se umaknila vsak v svoj kot in občinstvo je strmelo nad prizorom ter zvedavo ča-kalo, kakšen bo konec. Na-posled se je kandidat smrti naveličal dražiti leva. Stopil je na rob železne ograje ter začel govoriti. Bridko se je pritoževal nad usodo, ki mu niti zdaj, ko si želi smrti, noče iti na roko. Po končanem govoru je potegnil iz žepa re-volver in se ustrelil. Se-le se-daj sta leva planila kvišku in popadla okrvavljenega samo-morilca, ki je bil, kakor se pozneje dognali, blazen člo-vek.

Pred nekaj desetletji se je primeril podoben samomor v Parizu. Neka pariška demi-mondka se je naveličala živ-ljenja in se je vrgla za plen medvedom. Šla je v zoolo-ški vrt, počakala, da se je sto-rila noč, potem pa je preple-zala ograjo, za katero so bili zaprti medvedje. Zverine se imele potrpljenje, da se je sa-momorilka slekla. Potem se jo popadle, raztrgale in po-žrle.

Nenavaden način smrti si je pribavila neka mlada služ-kinja na Švedskem. Pripo-vedovala je svojim prijatelji-cam večkrat, da bi rada umir-la na originalen način. Sled-njič so jo našli vso od čebel opikano na gospodarjevem vr-tu. Smatrali pa so to za ne-srečo vse dotlej, dokler ni pri-šlo poročilo od njenih tovari-šic. Dekle je v ulnjaku pre-kucnilo panje in razdražilo čebele, ki so jo napadle v go-stih rojih. Našli so jo v ne-zavesti in jo spravili v bolni-co, kjer je kljub skrbni zdrav-niški negi podlegla pikom če-bel.

Najoriginalnejša smrt pa je nedvomno doletela ameri-škega milijonarja Schraffner-ja, rodom Nemca, ki se je pa-seveda popolnoma poameri-kanil in si kot tak izmislil ko-nec, ki nima primera v svetu samomorilcev. Dal si je na-praviti dva metra visok in pol metra širok cilindar iz kov-i-ne. V to posodo je izpraznil nekaj čez sto steklenic šam-panjca. Cilindar si je pove-zal na glavo in skočil v vodo, kjer je pod težo pokrivala utonil.

Dolgo časa je iskal pristo-voljno smrt tudi Anglež Hugh Ferron. Neka povest ga je tako prevzela, da se je osem let nepretrgoma vozil z že-leznico, pričakujoč, da bo prej ali slej vendar doživel katastrofo, ki ga bo pripravila ob življenje. Toda njegova želja se ni izpolnila. Po os-mih letih brezuspešnega eks-perimentiranja z železnico, je našel smrt pri neki avtomo-bilski nesreči. O njem bi lah-ko rekli, da je korakal z du-hom časa kakor belgijski sve-

gataš Loewenstein, katerega smrt s skokom iz aeroplana je čitateljem gotovo še v do-brem spominu.

GALANTNI HAJDUK

Črna gora še vedno trpi od hajdukov. Sedaj se je tam pojavil nov hajduk Spiro Milačič, ki ima prav origina-len nastop. Pred dnevi se je pojavil z dvema svojima to-varišema v Podgorici. Dežev-no vreme in megla sta mu omogočila njegov drzni obisk v mestu. Koncem mesta se nahaja hiša uradnika Ilije Peroviča. Milačič je stopil s svojima tovarišema v hišo. Naletel je v prvi sobi na do-mačine, Perovič sam pa se je nahajal v sosedni sobi. Haj-duk je hitro segel vsem pri-stojnim v roko: "Kako se vam kaj godi? Kje pa je hi-šni gospodar?"

Perovičeva mati je odgo-vorila: "Sin je odšel v mesto."

Perovič sam pa je skočil na balkon in hotel alarmirati po-licijo. Hajduk je medtem od-šel iz hiše in mu zaklical: — "Nikar ne kliči straže! Lah-ko bi te ubil, pa te ne bom!" Nato je s svojima tovarišema izginil na cesti.

Vtis tega obiska je bil zelo velik. Takoj nato je bila vsa okoličala alarmirana. Strelja-lo se je na vseh koncih in kra-jih. Kmalu je vse mesto ve-delo o tem napadu.

Drugi napad je Spiro Mila-čič izvršil nekaj dni pozneje, na nedeljo. Dopoldne je od-šel avtomobil iz Podgorice v Cetinje. V njem sta sedela dva cetinjska trgovca in še neki meščan. Komaj je av-tomobil prevozil sloviti Vezirov most, so ga hajduki že usta-vili. Razbojniki so zahteva-li, naj da vsak potnik, koli-ko sam hoče, "za nagega re-veža." Brez vsakega nasilja so mu potniki dali vsak po sto dinarjev, sofer pa 20 di-narjev, tako da so roparji do-bili 320 dinarjev.

Tri kilometre odtod se na-haja državna bolnišnica. Pot-niki so se pri njej ustavili, ker je tam najbližji telefon. Ko so iz bolnišnice sporočili, da so jih napadli hajduki, je okrajni glavar takoj poslal av-tomobil s dvema detektivno-ma, ki naj bi preiskala vso stvar. Hajduki so počakali tudi ta avtomobil, ga ustavili, pometali detektive ven, sedli sami v avto in ukazali sofer-ju, naj jih odpelje proti Koko-tu. Blizu Kokota je moral so-fer zopet ustaviti avto. Ropar-ji so ukazali soferju, naj izpusti ves bencin iz rezervoarja, nato so pa galantno plačali soferju bencin in za-sluzek za tisti dan ter izginili neznano kam.

DNEVNE VESTI

Dragocena pijača razlita v državnem oddelku

Washington, 6. dec. V dr-žavnem oddelku se je pojavila danes popoldne neka dama, in ko je odprla svojo listnico, ji je pri tem padla mala ste-kljenica dragocene tekočine na tla. Stekljenica se je razbi-la, in po tleh je začelo močno dišati. Pisarji in uradniki že dolgo niso duhali kaj tako imenitnega. Začeli so vihati nosove in tleskati z jeziki. Moralo je biti najfinejša žga-nje. In dočim je bilo oko uradnika, ki je zaslišal žen-sko, uprto v tekočino na tleh, je pa ženska medtem zginila, ne da bi vedeli kam.

Ameriška vlada podpiše svetovno pogodbo

Washington, D. C. 8. de-cembra. — Jutri podpiše za-stopnik Zedinjenih držav, J. Pierrepont Moffat, pogodbe glede svetovnega miru. Po-godba se podpiše v Genevi, v Švici. To je prvi korak, ki ga naredi Z e d i n j e n e d r ž a v e skupno z ostalimi narodi sve-

ta, dočim se prej Amerika ni vmešavala v tujezemske zade-ve. Da je predsednik Hoover naročil ameriškemu zastopni-ku, da podpiše protokol, je začudilo mnoge kroge. Pred-sednik Hoover ni v svoji po-slanici kongresu ničesar ome-nil o podpisu vlade Zedinje-nih držav.

Naprodaj je

prav ugoden candy store, jako pripraven, se proda poceni radi selitve. Za naslov se pozve v uradu lista. (202)

Troje stanovanj

se da v najem, eno s 5 sobami, eno z dvema sobama. Pripravo-na za male družine ali za par fantov. Pozve se v pekariji na 6124 Glass Ave. (202)

Išče se

ženska za hišna opravila pri bol-ni ženski. 1217 E. 170th St. (202)

Naznanilo

Članice društva sv. Ane, št. 4, SDZ, prosi in opominja se vas, da se gotovo udeležite gl-letne seje dne 11. decembra. Začetek seje ob pol 8. uri zve-čer v S. N. Domu, soba št. 1 v novem posloppju. Sklep druž-vene seje od meseca novembra je, da katera članica se ne ude-leži seje, bo kaznovana s pri-merno globo, ki gre v društveno blagajno.

Cenjene članice, veste, da je dolžnost vsake članice, da se enkrat na leto udeležijo druž-vene seje, in to je meseca decem-bra. Na dnevnem redu bomo imeli sklepanje več važnih za-dev, in sicer prireditve veselice ali piknika, kar je odloženo za to sejo, da se potem ne bo opo-rekalo, da se nekaj sklne brez vednosti vseh. Volile se bodo uradnice za leto 1930. In izvo-lite uradnice v vašo zadovolj-nost. Pridite gotovo vse na se-jo. Izvzete so samo bolne čla-nice. Na svidenje 11. decembra. S sestrskim pozdravom, Mary Bradač, tajnica. (Dec. 7. and 10.)

Stanovanje

se da v najem, zidana hiša, štiri sobe, kopališče in klet za pranje. Vpraša se nasproti cerkve na 1113 Norwood Rd. (200)

Domače klobase dobite zdaj pri FRANK GORENC 1435 E. 55th St. RAnd. 6935. SE PRIPOROČAM. (Fr. Tue. — x)

POZOR! POZOR!

Mi izdelujemo furneze, kle-parska dela, splošna popravila, vsa dela iz medenine in bakra. Točna postrežba. Se priporo-ča za obila naročila.

Complete Sheet Metal Works F. J. DOLINAR 1403 E. 55th St. Tel. Henderson 4736 (Tue. Fri.)

Bukovnik STUDIO

V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU

6405 St. Clair Ave.

Tel. Rand. 5013

(Tue. F.)

Stanovanje

se odda, soba s kuhinjo, toilet, plin, elektrika, pripravno za pečlarje. 1167 E. 74th St. zadaj. (200)

Soba

se da v najem poštenemu fantu. Nova postelj. 7605 Aberdeen Ave. blizu 74. ceste. (201)

71 let skušnje

naše trgovine vam zagotavljajo pravi premog za vaš furnez, peč ali grelnik, po pravi ceni.

The Yates Coal Co.

HENDERSON 0280. MAIN 7878. GARFIELD 1900.

Thur.-Sat.-Tue.

POZOR! DELNIČARJI DRUŽBE SLOVENSKI NARODNI DOM POZOR!

V smislu pravil družbe "Slovenski Narodni Dom," sklicuje direktorij prej omenjene družbe delničarsko sejo.

Delničarska seja se vrši dne 8. januarja, to je drugo sredo v mesecu v Avditoriju S. N. D., 6417 St. Clair Ave., pričetek točno ob 7. uri zvečer. Dolžnost vsakega delničarja je, da se te seje gotovo udeleži, da z svojo navzočnostjo pokaže, da se zanima za S. N. D.

Za direktorij S. N. D.:

Joseph Skuk, tajnik.

Kako bi jaz uredil božično nakupovanje

Poznan slovenski mož je bil vprašan, kaj bi on nakupil za Božič, in je odgovoril: "KUPIL BI DARILA, KI SE LAHKO PORABIJO, KER TAKA DARILA SO PRAKTIČNA IN SE Z VESELJEM VZAMEJO."

Mi imamo popolno zalogo praktičnih daril, katere za vas radi volje spravimo in hranimo do Božiča. Treba vam je zato plačati samo nekaj v gotovini.

A. Grdina & Sons

6019 St. Clair Ave. 15301 Waterloo Rd.

Razprodaja

SE ŠE NADALJUJE

na vseh ženskih, dekličjih in otroških zimskih suknjah. Imamo jih zelo veliko zalogo, da si izberete kakoršno hočete—po zelo nizkih cenah.

Suknje po \$2, \$3 do \$5—torej, žene, ne hodite brez sukenj, ko so tako poceni. Tukaj navedemo samo nekaj cen:

SUKNJE ZA ŽENE

\$18.95,	sedaj	\$14.50
\$34.95,	sedaj	\$28.95
\$38.95,	sedaj	\$31.95
\$39.95,	sedaj	\$32.50
\$59.95,	sedaj	\$49.95

SPORT SUKNJE ZA ŽENE IN DEKLETA

\$11.95,	sedaj	\$ 9.50
\$14.95,	sedaj	\$12.00
\$16.95,	sedaj	\$13.50
\$28.95,	sedaj	\$17.50

SUKNJE ZA DEKLECE

mere od 7 do 14

\$16.95,	sedaj	\$14.00
\$14.00,	sedaj	\$12.00
\$ 8.95,	sedaj	\$ 7.00
\$ 6.95,	sedaj	\$ 5.25

OTROČJE SUKNJE

mere od 2 do 6

\$3.50,	sedaj	\$2.50
\$5.95,	sedaj	\$4.50
\$8.95,	sedaj	\$7.25

Še več drugega blaga bo na razprodaji, katerega cene niso tukaj označene. Znižane cene na plahtah in dekah, kovtrih, sweatrih in še več drugih stvari. Ne pozabite priti pogledat našo veliko in lepo zalogo sukenj in oblek, ker bo vse sedaj po jako nizki ceni.

Se vam toplo priporočam

Antonn Ažlovar,

6202 St. Clair Ave.

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana
"DVAJSET LET POZNEJE."
Spisal ALEXANDER DUMAS
za "Ameriško Domovino"
A. SADEU.

— Reklo se mi je, da je šel ven.

— Potemtakem pa je gotovo odšel zato, da nama pripravi spet kako presenečenje. Ob prekopu je mnogo divjih rac, in skoro bi glavo stavil, da je odjezdil tja, da nama jih prinese nekaj za zajtrk. Še najboljše bo, če jezdite za njim.

— Pri moji veri, to bom tudi storil! — je rekel d'Artagnan.

D'Artagnan je nemudoma ukazal osedlati konja, nakar je odjezdil k prekopu, v čigar okolišju je blodil celi dve uri, v upanju, da bo zdaj, zdaj ugledal kolosalno postavo svojega prijatelja, o katerem pa ni bilo ne duha ne sluha. Ko se je vrnil, ga je Aramis že pričakoval.

— Žal mi je, prijatelj, da ste napravili to brezpotrešno pot, — je rekel Aramis. — Pravkar je bil namreč pri meni neki župnik, ki je srečal Porthosa. Porthos mu je naročil, naj nama sporoči, da je odšel nazaj na Lepi otok, ker je mislil, da vendar ne sme kar tako pustiti dela brez nadzorstva.

D'Artagnan je sedel nato z Aramisom k zajtrku, ki pa mu ni nič prav posebno teknil. Kmalu po zajtrku je vstal, s pretvezo da gre na lov, ker je ob prekopu res opazil lepo število divjih rac. V resnici pa je d'Artagnan odjezdil k pristanišču, najel tam barko ter ukazal odjadrti na Lepi otok. Iz stolpa svoje hiše je Aramis opazoval s pomočjo izbornega daljnogleda luk, in tako mu d'Artagnanov odhod ni ostal neznan. Ko je Gaskonec tudi na Lepem otoku zamenjal svoje prijatelja, se mu je pričelo končno svitati v glavi. Takoj se je odpeljal nazaj na celino ter odhitel v Vannes, da prebere poštene levite svojemu prijatelju Aramis, ki ga je tako pošteno potegnil. Toda, ko je došel v prijateljev dom, mu je bilo izročeno pismo sledeče vsebine:

— Dragi prijatelj, nujni opravki me kličejo v mojo škofijo. Upal sem, da vas bom pred svojim odpotovanjem še enkrat videl. Toda vi nameravate vsekakor ostati nekaj dni pri najinem prijatelju Porthosu na Lepem otoku. Neizrečeno mi je žal, da mi je tako odvzeta prilika vaše duhovite družbe.

— Strela božja! — je zaklical d'Artagnan, — zdaj so me pa res pošteno potegnili! Kakšen osel sem! — v svoji ljutosti je pripeljal pravkar vstopivšemu slugi azušnico, nakar je planil iz hiše. Na poštini postaji si je izbral najboljše konja ter v galopu odjezdil.

9. poglavje.

Šahovske poteze.

Trideset ur po pravkar opisanih dogodkih, je zapeljala na dvorišče Fouquetove palače v Saint-Monde kočija, v katero je bilo vpreženih četrto konj. Potnik je imenoval svoje ime, nakar ga je služabnik takoj prijavil, in kmalu zatem se je pojavil na pragu Aramis.

— O, ubogi prijatelj, — je vzkliknil Fouquet, — v kakšnem stanju ste!

— Da, res; do smrti sem utrujen, kakor vidite, — je odgovoril Aramis, težko sopeč. — Toda glavna stvar je, da sem tu.

— Pa kaj je vzrok vašemu

nenadnemu prihodu? — ga je vprašal Fouquet.

— Ali je prispel du Vallon?

— Da.

— In ste prejeli moje pismo?

— Da. Vidim, da mora biti stvar zelo resna, zlasti, ker ste še sami prišli.

— Stvar je skrajno resna. Ali vam ni du Vallon nič povedal, ko vam je izročil pismo?

— Ne. Na dvorišču sem čul peklenski hrup, stopil sem k oknu ter ugledal spodaj jezdeca, ki je enačil marmornatemu stebri. Takoj sem šel dol, on mi je izročil pismo, v naslednjem trenutku pa se je konj zrušil mrtev pod njim. Jezdeca so moji ljudje vzdignili ter ga odnesli v sobo, kjer so ga položili v posteljo, in tam še zdaj spi in smrči kakor medved. Ukazal sem, naj mu zrežejo škornje z nog, kajti sezuti jih ni bilo mogoče, tako so mu bile noge otekle. Nato so mu služabniki vlivali v usta z vinom pomešano juho, pa tudi to ga ni zbudilo. Vprašam vas še enkrat: kaj je vzrok vsega tega nečloveškega napora?

— Vi ste v zadnjem času spoznali viteza d'Artagnana, kaj ne? — je vprašal škof.

— Da, — je odvrnil minister, — to je mož, ki ima srce in glavo na pravem mestu, čeprav je on kriv smrti mojih prijateljev, d'Eymerisa in Lyodota.

— Ali ste kaj natančneje premišljevali o tem usmrčenju? Ste-li spoznali, da znači to usmrčenje močan sunek proti vaši nadoblasti? — je nadaljeval Aramis. — Torej, še enkrat: ta d'Artagnan... pri kakšni priložnosti pa ste ga spoznali?

— Prišel je k meni po denar s kraljevo nakaznico.

— Nu, vidite, d'Artagnan je prišel preoblečen na Lepi otok, s pretvezo, da misli za nekoga kupiti nekaj solin. D'Artagnan pa nima, razen kralja, nobenega drugega gospoda, iz česar sledi, da je on kraljev poslanec. Na Lepem otoku se je sestel s Porthosom — oprostite! — z du Vallonom, in zdaj ve čisto natančno, da je Lepi otok utrjen.

— In menite, da ga je kralj poslal? — je vprašal Fouquet ter se zamislil. — Potemtakem je ta d'Artagnan v kraljevih rokah nevarno orodje?

— Najnevarnejše, ki si ga morete misliti. — To je najpogumnejši, najspretnější in najpretkanejši mož v Franciji.

— Na vsak način ga moramo torej privezati nase.

— To vam ne bo uspelo. Zdaj je prepozno. Kakor veste, se je najprej z dvorom sprl. Potem je šel v Anglijo, kjer si je z ujetjem generala Monka pridobil premoženje. Zdaj ga je vzel kralj spet v svojo službo. Kakor torej sedaj stvari stoje, moramo videti v njem začasno samo svojega sovražnika, kateremu moramo skušati prekrizati njegove račune.

— Prav, ampak kako? — je vprašal minister v skrbeh. — To morava preudariti in se odločiti, saj časa imava dovolj za to. Brez dvoma ste tu mnogo pred njim?

— Deset ur.

— Nu, prav. V desetih urah...

Aramis je zmajal z glavo: — Poglejte oblake na nebu,

poglejte lastavice v zraku... povem vam, da je d'Artagnan hitrejši od teh.

— Vi pretiravate.

— Ne. Povem vam, da ima on nekaj nadčloveškega v sebi. Poznam ga že petintrideset let, — je vzkliknil prelat. — Toda, čakajte, da preračunam: barona du Vallona sem odposlal ob dveh zjutraj. Kdaj je došel sem?

— Nekako pred štirimi urami.

— Nu, vidite: jaz sem hitreje potoval nego on. Porthos je težak in brez dvoma je več konj poginilo pod njim. Jaz sem vzel najhitrejšo konje, toda vedeti morate, da imam protin in da boleham tudi na kamnih, torej se ne morem več tako držati v sedlu, kakor svoje dni. V Toursem moral razjahati in najeti voz. Pri vsem tem pa sem potreboval za isto pot štiri ure manj nego Porthos.

D'Artagnan pa ne tehta tristo funtov, kakor Porthos, in tudi nima protina in kamnov, kakor jaz. Čeprav sem deset ur pred njim, vendar ste

lahko prepričani, da bo on v dveh urah tu.

— Moj Bog, kakšen mož, kašen mož!

— Da, mož, ki ga občudujem, ker je dober in plemenit in ker predstavlja višek človeške hrabrosti in spretnosti. On bo tekel h kralju ter mu povedal, kaj je videl na Lepem otoku. Glejte, da ga prehitite, — to je edino, kar nam preostaja. Odpeljite se naglo v Louvre in —

— In? — je napeto prisluhnil Fouquet.

— In podarite mu Lepi otok...

Fouquet se je sesedel v naslanjač: — O, torej je vse izgubljeno! — je vzkliknil.

— Obup nič ne pomaga, — je rekel prelat. — Zdaj gre le za to, da se ne zamudi niti trenutka. Hitite! D'Artagnan je z vsako minuto bliže. Pomislite, da njemu ni treba najprej šele jezdit preko Saint-Monde, marveč bo galopiral naravnost v Louvre.

(Naši prednosti, ki jo imamo, moramo torej odračunati še eno uro.

V petindvajsetih minutah bom v Louvre! — je vzkliknil Fouquet, odprl okno ter zavpil doli na dvorišče, naj mu takoj naprežejo njegove angleške konje. Pet minut za tem je bil že na poti v Pariz. — Aramis si je dal po njegovem odhodu odkazati sobo, kjer se je, bolj mrtev, kakor živ, takoj zgrudil na posteljo ter v hipu zaspal.

Kralj je delal v svoji sobi s Colbertom. — Gospod intendant, — je dejal kralj, — že mnogokrat sem mislil, da onadva finančna najemnika, katerih usmrčenje ste vi zahtevali, vendar nista bila toliko kriva, kakor se je zdelo.

— Sire, mi smo jih izpulili iz sredine sleparjev, katerim je bilo treba dati eksemplarčen vzgled. To je bilo neobhodno potrebno.

— Ta dva sta bila najboljša Fouquetova prijatelja, ne?

— Da; življenje bi bila dala zanj.

— Nu, saj sta ga tudi res dala, — je rekel kralj. — Koliko denarja sta si neki spr-

vila na stran?

— Deset milijonov; šest je bilo konfisciranih.

— In položenih v mojo blagajno?

— Da. Toda ta konfiskacija je bila samo grožnja gospodu Fouquetu, ni pa značila še pravega udarca. On je mobiliziral bando vagabundov, vlačugarjev in vratore, ki naj bi oba obsojenca iztrgali roki kraljeve pravice. Zato je jasno, da bi mobiliziral celo armado, če bi šlo za njegovo lastno kožo.

— Kaj si pravzaprav mislite o nadintendantu? Kar odkrito povejte, Colbert.

— Menim, — je odvrnil Colbert, — da stremlji nadintendant za tem, da zmanjša vašo moč in vpliv in da vas potisne v ozadje, veličanstvo, ter da postane sam najmogočnejši mož v kraljestvu. Še več, sire. On tega samo ne namerava, temveč je že na tem, da to tudi uresniči. Iz verodostojnega vira sem izvedel, da je utrdil Lepi otok, da vzdržuje tam svoje voja-

ke in korzarske ladje, s potrebnimi posadkami gusarjev. To dela po vsej priliki z namenom, da bi se v slučaju sile in potrebe tam branil in vam od tam, dobro zavarovan, kljuboval.

— Ampak Colbert, če je to res, tak je treba Fouqueta na mestu aretirati!

— Za zdaj ne morete še ničesar ukreniti proti njemu, sire, — je odvrnil Colbert ter zmignil z rameni. — Kot finančni minister ima ves parlament na svoji strani. s svojo gostoljubnostjo in prijaznostjo si je pridobil simpatije vsega pariškega literarnega sveta, in s svojimi darovi tudi vse plemstvo.

— Z drugimi besedami: napram Fouquetu sem torej brez moči? — je rekel kralj.

— Vi ste svetovalec, ki ne ve sveta, Colbert!

— Sire, s pomočjo denarja je postal Fouquet velik, s pomočjo denarja ga je mogoče strmoglaviti. Upropastite ga! Veličanstvo, baš zdaj imate lepo priliko za to.

— Izrazite se bolj točno.

(Dalje prihodnjič).

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

62. CESTA IN ST. CLAIR AVE.

PODRUŽNICA: 15601 WATERLOO ROAD

CLEVELAND, OHIO

Naznanja odprtijo 1930 CHRISTMAS CLUBA

“Lahek način” za varčevanje denarja

Iskreno ste vabljeni, da se sedaj pridružite Božičnemu klubu z drugimi vred.

Lahko začnete z 25c, 50c, \$1.00, \$2.00, \$3.00, \$4.00, \$5.00, \$10.00, \$20.00 ali več.

Nič naklad, nič kazni, nič barantanja.

Naš Božični Klub je načrt, ki vsakomur pomaga, da si nabere denar za Božič, počitnice, davke, zavarovalnino, investiranje ali osebne potrebe.

Ta klub je namenjen, da vas uči in vam pomaga varčevati s tem, da redno vlagate v banko del vašega zaslužka. Ta navada, katere se tako lahko primete, postane stalna ter neprecenljive vrednosti za bodočnost.

Naš Božični Klub ni samo za one, ki služijo denar, pač pa tudi za trgovce ter profesionalne može in žene, ki bi radi spravili skupaj “pripravljen denar” ki se ga lahko rabi v slučaju potrebe.

Načrt kluba je zelo priprost: samo prinesite svoj prvi vložek, in tako postanete član.

Plačujete vsak teden ali pa vnaprej.

Sledeča tabela vam razloži posamezne razrede:

NAČRT ENAKEGA PLAČEVANJA:

25c razred	Vložite vsak teden 25c in v 50 tednih imate	\$ 12.50	\$ 3 razred	Vložite vsak teden \$3 in v 50 tednih imate	\$ 150.00
50c razred	Vložite vsak teden 50c in v 50 tednih imate	\$ 25.00	\$ 4 razred	Vložite vsak teden \$4 in v 50 tednih imate	\$ 200.00
\$ 1 razred	Vložite vsak teden \$1.00 in v 50 tednih imate	\$ 50.00	\$ 5 razred	Vložite vsak teden \$5.00 in v 50 tednih imate	\$ 250.00
\$ 2 razred	Vložite vsak teden \$2.00 in v 50 tednih imate	\$ 100.00	\$10 razred	Vložite vsak teden \$10.00 in v 50 tednih imate	\$ 500.00
\$20 razred	Vložite vsak teden \$20.00 in v 50 tednih imate	\$1,000.00			

VI DOBITE TUDI 4 PROCENTE OBRESTI.

PRIDRUŽITE SE NAŠEMU BOŽIČNEMU KLUBU SEDAJ